

บทคัดย่อ

176940

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การให้ออกจากราชการ กรณีมีมลทินหรือมัวหมอง
ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547
ชื่อผู้เขียน ร้อยตำรวจโทวัชรพล เพ็ญบุญชู
ชื่อปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2548

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศิริสมบุญแนวเวช ประธานกรรมการ
2. พลตำรวจตรีสมโชค เจริญพร

การให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมอง ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 102 เป็นมาตรการทางกฎหมายที่สามารถให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการได้วิธีหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่การลงโทษทางวินัย แต่เป็นมาตรการที่ใช้ในการบริหารงานบุคคลขององค์กรเพื่อป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจสร้างความเสียหายแก่ทางราชการ ดังนั้นเมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแต่พยานหลักฐานไม่ชัดเจนถึงขนาดถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกได้ หากจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมัวหมองเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ซึ่งการพิจารณาสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาถือได้ว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง ที่มีผลกระทบต่อสิทธิและสถานะของความเป็นข้าราชการเสมือนเป็นบทลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาที่ชัดเจนเพื่อควบคุมมิให้ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจได้ตามอำเภอใจ

จากการศึกษาว่าพบว่า มาตรการในการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการ เพราะมีมลทินหรือมัวหมอง มีความบกพร่องไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และไม่เท่าเทียมกันในการใช้ดุลพินิจพิจารณาสั่งลงโทษ โดยเฉพาะปัญหาด้านหลักเกณฑ์ และวิธีการสอบสวนที่ไม่ได้กำหนดรูปแบบไว้เป็นการเฉพาะ ปัญหาด้านความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะของคณะกรรมการสอบสวนและผู้บังคับบัญชา ตลอดจนปัญหาการใช้ดุลพินิจของผู้มีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาซึ่งนำนักพยานหลักฐานที่ได้ให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายมากจนเกินไป กอปรกับการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมอง กฎหมายได้กำหนดให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชามีอำนาจเพียงผู้เดียว โดยไม่กำหนดขอบเขตหรือบรรทัดฐานของการใช้ดุลพินิจ อันเป็นการเปิดช่องว่างให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจอาจใช้อำนาจไปในทางกลับกันกล่าวหาผู้ใต้บังคับบัญชาได้ ดังนั้นเพื่อให้ข้าราชการตำรวจที่ถูกให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมอง ได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติทั้งยังเป็น การควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ และสามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 102 โดยกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการสอบสวนและแนวทางการพิจารณาสั่งไว้โดยเฉพาะและเมื่อคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงตามที่ถูกกล่าวหาพอที่จะสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมอง ได้ให้เสนอความเห็นดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ และเมื่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจจะสั่งลงโทษให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมอง ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองการสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมอง เฉกเช่นการพิจารณาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการของผู้บังคับบัญชาในผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองก่อนใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งลงโทษ

to government service as a whole, the superior of the said accused official possesses power to dismiss the said police official from the duties on the ground of misdeed and entitle him the pension right which the consideration process by his superior regarding this is considered as an administrative order, affecting the right and status of the government official as if it was a serious discipline penalty. It is imperative to impose the clear regulation and procedure in order to prevent the superior from abusing their power.

The study indicates that the measures for instructing the dismissal of any police official from service on the ground of misdeed is flaw and improper, thereby causing injustice and partiality in exercising their discretion of issuing penalty order, especially a problem in respect of the concerned regulation and unformatted investigation method, a problem in respect of knowledge, capacity and expertise of investigation committee and the superiors as well as a problem of exercising of discretion by competent authority regarding weighing any evidence of the said power are too much given to said competent authorities and the instruction of dismissing the police official from service on the ground of misdeed, allowing the superior to solely exercise the discretion without the scope or criteria of the discretion, bringing about the abuse of the power by the superior. Consequently, in order that the police official discharged from the government service as a result of the said ground is treated equally and indiscriminately and it is the way to control and check the discretion power of the superior and it will be brought into practice for the purpose of achieving

176940

the objectives according to the intention of the law concerned. There should be an amendment of the Police Act of 2004, Section 102 prior to exercising of discretion for issuing a penalty order by means of imposing the criteria investigation method and instruction considering guidelines. When the investigation committee deems that the case is found as accused, and it is enough to discharge them from government service on the ground of misdeed, the superior is empowered to set up a committee to screen the discharge order on the said ground in the same measure as the dismissal or firing them from the government service by the superior in respect of serious discipline violation which allows the superior to screen the case prior to issuing the penalty order.